

den nye Hærløve — det var desværre ingen Beilebning, men en Vildebning — over Gjennemsnittet af Regjeringens tidligere syvaarige Forlangende, men ved Gjennemførelsen ville vi komme naturlig til det Standpunkt, jeg har nævnt, ca. 9 Millioner foruden de 200,000 Kr. til de 3 andre Dele, militære Indretninger, og desuden, hvad der kan være Tale om af Lønningsforhøielse. Det maa dog bemærkes, at en Lønningsforhøielse findes der allerede, idet der til de ordinære Udgifter ogsaa høre de 285,000 Kr. til Menige og Underforporaler og de 325,000 Kr. til almindelige Indførteringsudgifter. Det svarer til 610,000 Kr., som ordinært gaa med dertil, men som kun delvis kan lægges det ordinære Budget tillast. Kun det sidste Beløb skal derind under; ellers have disse Beløb ogsaa eksisteret tidligere. Jeg gjør dette op til henimod 10 Millioner, selv om vi ingen Lønningsforhøielse fik til de faste Befalingsmænd. Jeg skal i Forbindelse med disse statistiske Oplysninger erindre Dem om, at Forslaget fra Høire i Folkethinget ved anden Behandling ifjor, Forslaget fra den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen), androg henimod 9 Millioner, altsaa noget mindre end det, dette vil komme til at andrage ordinært, og jeg vil ogsaa erindre Dem om, at vi fandt dette Beløb at være i en saadan Afstand fra det Rigtige, at Thinget veg tilbage derfor. Den nuværende Kultusminister (Scavenius) sagde, at Høire var selvfølgelig ogsaa villigt til at gaa længere ned, og den ærede Ordfører fra Helsingør (Thomsen) talte om at brække af i Midten mellem 8 Millioner og 9,200,000 Kr. — han talte derom. Nu vil det altsaa ses, at det, de ærede Herrer paa Høire Side gennem 8 Mars Kamp have naaet finantsielt paa denne Grund, er helt ud det Beløb, som Regjeringen i Aarene 1876—79 har forlangt, og det, som Høire i Folkethinget ifjor forlangte, og hvorledes skulde man ogsaa antage, at det skulde være billigere. Det Forslag, som nu er Lov, har 70 faste Befalingsmænd flere, end det Forslag, for hvilket det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen) førte Ordet ved 2den Behandling ifjor, og 44 værnepligtige Befalingsmænd flere, altsaa 114 Befalingsmænd flere, end Høire selv forlangte her i Thinget ifjor. Man har ment, at Tjenestedagene kunde ækvivalere noget i denne Henseende; men deri tager man noget feil; thi den Besparelse i Tjenestedagene, som er tilstede, var tilstede i selve Regjeringens og Høires Forslag, og vel er Summen af f. Ex. Fodfolkets Tjenestedage mindre end tidligere, men naar Fodfolket gaar over til at tjene som Krantubuste, Hestepassere, Sygevogtere, Artillerister, Feltartillerister, Kavalerister og Ingeniører eller Søværnsfolk, kunne de jo ikke samtidig gjøre Tjeneste i Infanteriet. Naar Dagene lægges til disse specielle Baaben, maa de med Naturnødvendighed trækkes fra Fodfolket, og de ville altsaa finde, at hvad der væsentlig er naaet med Hensyn til

Besparelse af Tjenestedage, naar de lægge Forøgelsen og Formindskelsen sammen — dertil kunne de ikke benytte Budgettet — er Tjenestedagene for de 400 Mand paa 10 Batailloner, som Krigsministeren har foreslaaet mindre i Garnison i 7½ Maaned, og de Militærarbeidere, som de ærede Hærmænd eller — om Forlæbelse! — Søartilleriet af 25de Juli fik lempe. Det er egentlig den væsentlige Besparelse. Hovedbesparelsen ligger deri, at Militærarbeiderne ere frigivne, og ganske vist er der nogle Underforporal-Tjenestedage mindre, men saa er der vistnok over dobbelt saa mange Officers- og Underofficers-Tjenestedage mere, thi tager jeg Tjenestedagene for samtlige faste Befalingsmænd og Bestillingsmænd ved begge Værn, som man har faaet forøgede ved de nye Love, bliver det ikke mindre end 250,000 Tjenestedage, som forlanges mere af de faste Befalingsmænd. Inden jeg forlader § 22, som naturligvis har særlig Interesse for at komme ind i det nye Spor — vi maa jo høre os for Rigsrådets og Regjeringens Visdom i denne Henseende og se paa Sagen, som den foreligger, og som den med Nødvendighed vil komme til at foreligge — før jeg forlader denne Paragraf, skal jeg ikke undlade at udtale min Anerkjendelse af, at vi have faaet et Vidnesbyrd i den grønne Bog, jeg her holder i min Haand, om, at der nu her i Danmark er een Mand, som tror at mene, hvad der er Hærløve i Danmark: Det er Krigsministeren (Afbrydelse). Har det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgfreds (Hummelshøj) ikke set denne grønne Bog? Har han ikke set, at denne Veiledning i Lov om Hærens Ordning maa være saare velkommen for de Fleste af os. Den er det maaste ikke for det ærede Medlem, men for os Andre er den det, især for dem, der ikke have saa dyb Indsigt i disse Forhold. Nu, siger jeg altsaa, har den høitærede Minister fremfat denne Veiledning i Hærløve, og det er et meget nyttigt Værk. Det var, som vi sagde Dem, en Nødvendighed, at Krigsministeren kom til at skrive en saadan Lov, thi de, der forsøgte derpaa sidst, kom fra Formens Side galt fra det. Indholdet i Værløve! — det skal jeg ikke komme nærmere ind paa — men fra Formens Side var det overmaade slet. Derfor var det jo Ministerens Pligt at gjøre dette Arbejde om. De vilde ikke have Krigsministeren, til at hjælpe dem i Sommer; nu har han dog maattet tage Arbejdet paa sig og hjælpe Dem mellem Samlingerne. Men det fremtræder jo loyalt som en Veiledning, der meddeles alle Vedkommende (Modsigelse af N. P. Jensen). Jo, det ærede Medlem fra Randers er en af de Vedkommende. (N. P. Jensen: Nei, jeg er ikke!). Hvis det ærede Medlem er Afdelingschef, maa han være en af de Vedkommende og maa vistnok i den Henseende rette sig efter denne Veiledning i sin Jurisdiktionsvirksomhed, forsaavidt han har nogen saadan,